II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 2 december 1977

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/147 — Centraal Bureau voor de Rijwielhandel)

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(78/59/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 85,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962 (1), en met name op artikel 3,

Gezien de door de vereniging „Centraal Bureau voor de Rijwielhandel" te Amsterdam op 25 oktober 1962 op grond van Verordening nr. 17, artikel 5, verrichte aanmelding van het Algemeen Reglement,

Gezien het door de Vennootschap onder firma P. Donck te Rotterdam op 30 oktober 1974 op grond van artikel 3 van Verordening nr. 17 ingediende verzoek,

Gezien het op 29 januari 1976 door de Kantonrechter te Rotterdam gewezen vonnis tot schorsing van de aldaar aanhangige procedure totdat de Commissie in deze zaak een beschikking zal hebben gegeven,

Gehoord de betrokken ondernemersvereniging, overeenkomstig artikel 19, lid 1, van Verordening nr. 17 en de bepalingen van Verordening nr. 99/63/EEG (2),

Geraadpleegd het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities overeenkomstig artikel 10 van Verordening nr. 17 op 25 mei 1977,

I

Overwegende dat de feiten als volgt kunnen worden samengevat :

1. Het „Centraal Bureau voor de Rijwielhandel" (hierna C.B.R. genoemd) is een vereniging waarin fabrikanten, grossiers en tussenpersonen in rijwielen, rijwielonderdelen en -toebehoren alsmede rijwielkleinhandelaren, -herstellers en handelaren in rijwielartikelen zijn georganiseerd.

Doel van het C.B.R. is :

a) bevordering van de handel in rijwielen, rijwielonderdelen en -toebehoren en aanverwante artikelen,

b) behartiging van de gemeenschappelijke maatschappelijke belangen van de leden (arttikel 3 — statuten).

Leden van de vereniging kunnen alleen zijn rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen in de rijwielbranche (artikel 4 — statuten). Dat zijn momenteel :

— R.A.I. — Nederlandse Vereniging van de Rijwiel- en Automobielindustrie te Amsterdam,

— C.O.T. — Centrale Organisatie in de Tweewielerbranche te Amsterdam,

— N.C.B.R.M. — Nederlandse Christelijke Bond van Rijwiel- en Motorhandelaren te Rijswijk.

Naast het huishoudelijk reglement en het reglement voor Hoger Beroep heeft het C.B.R. op 14 mei 1920 een Algemeen Reglement (tot 16 juli 1976 meermaals

(1) PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.
(2) PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

enigszins gewijzigd — hierna A.R. genoemd) op grond van de artikelen 3 en 8 van de statuten en artikel 6 van het huishoudelijk reglement vastgesteld.

2. Het A.R. van het C.B.R. kan als een algemene, veelomvattende marktregeling voor de distributie en de service van rijwielen en aanverwante artikelen in Nederland worden gekenmerkt, die door privé initiatief werd opgericht, maar op algemene erkenning aanspraak maakt en deze ook verkregen heeft.

In het A.R. worden zes groepen erkende handelaren vermeld :

I — kleinhandelaar

II — groothandelaar

III — leverancier van de groothandel

IV — fabrieksagent

A — assembleur (fabrikant of assembleur die rechtstreeks aan het publiek levert)

B — inkoopcombinatie voor groothandelaren.

3. Voor een erkenning kunnen uitsluitend in aanmerking komen personen of vennootschappen, die voldoen aan de voor iedere groep vastgestelde erkenningseisen (artikel 4) en een aanvraag om erkenning indienen (artikel 7). Het lidmaatschap van een van de bovengenoemde verenigingen, die lid zijn van het C.B.R. is niet noodzakelijk om erkend te worden.

Het C.B.R. kan erkenning weigeren wanneer in strijd met de belangen van de bona fide handel en de strekking van het A.R. wordt gehandeld (artikel 5, lid 1). Voor erkenning in meer dan één groep dient aan de erkenningseisen te worden voldaan en dienen de te erkennen bedrijven in afzonderlijke bedrijfsruimten met gescheiden administratie te worden uitgeoefend (artikel 5, lid 2). Erkenning kan uitsluitend geschieden, wanneer de onderneming zich tegenover het C.B.R. schriftelijk heeft verbonden alle verplichtingen op straffe van boete of andere maatregelen na te leven (artikel 6, lid 1). Buitenlandse fabrikanten behoeven geen verbintenis te verstrekken indien een erkende fabrieksagent zich schriftelijk voor hen garant stelt voor de nakoming van de verplichtingen (artikel 6, lid 2). Erkenden, ook zij die geen lid zijn van een bij het C.B.R. aangesloten vereniging, zijn verplicht na het indienen van een aanvraag om erkenning en na de erkenning zelf van alle officiële mededelingen door het C.B.R. kennis .te nemen en aan alle medegedeelde wijzigingen, die betrekking hebben op uit het A.R. voortvloeiende verplichtingen, gevolg te geven (artikel 13).

4. De erkende ondernemingen moeten zich bij de erkenning uitdrukkelijk ertoe verplichten, dat bij de bedrijfsuitoefening niet in strijd wordt gehandeld met de wettelijke bepalingen. Bovendien worden voor hen een aantal minimumeisen betreffende de aanwezige voorraad, de inrichting van de bedrijfsruimte en het etaleren van de artikelen voorgeschreven (artikel 63). Voor erkenning als kleinhandelaar, groothandelaar of assembleur, dient het bedrijf te worden uitgeoefend in een in Nederland gevestigde inrichting (artikel 63, lid I, II en A). Wat inkoopcombinaties betreft is erkenning uitsluitend in de groep B (inkoopcombinaties) mogelijk, ook al wordt aan de erkenningsvereisten voor andere groepen voldaan (artikel 58).

5. Voor de ondernemingen die zich aan het A.R. hebben onderworpen en door het C.B.R. zijn erkend vloeien uit dit Reglement een reeks verbodsbepalingen voort.

„1. Het is verboden andere goederen te verhandelen of in voorraad te hebben dan waarvoor erkenning verleend is. Het is erkende rijwielherstellers en handelaren in rijwielartikelen verboden rijwielen te verhandelen of ter verkoop in voorraad te hebben.

2. Het is verboden om andere goederen aan erkenden te leveren dan waarvoor laatstbedoelden erkend zijn ; het is derhalve o.m. verboden aan erkende rijwielherstellers en handelaren in rijwielartikelen rijwielen te leveren. Evenzo is het verboden van een erkende andere goederen te betrekken dan waarvoor degene, van wie betrokken wordt, erkend is.

3. Het is erkende rijwielhandelaren en handelaren in rijwielartikelen verboden reparaties aan rijwielen en rijwielartikelen te verrichten." (artikel 9).

6. Het uitgebreid netwerk van collectieve aankoop- en leverantieregelingen, dat door het C.B.R. werd tot stand gebracht, wordt vooreerst algemeen als volgt beschreven.

Erkende ondernemingen mogen geen rijwielen, rijwielonderdelen en aanverwante artikelen van niet-erkenden (artikel 20) en evenmin van bepaalde groepen erkende ondernemingen betrekken. Erkende ondernemingen mogen niet aan niet-erkenden leveren en ook dan niet wanneer de goederen voor export bestemd zijn (artikel 20). Voorts mogen bepaalde groepen erkende ondernemingen evenmin aan bepaalde andere groepen erkenden verkopen.

Daarna wordt dit als volgt gepreciseerd :

a) Erkende kleinhandelaren zijn verplicht goederen in principe uitsluitend te betrekken van erkende groothandelaren, behalve in bepaalde gevallen zoals b.v. onderlinge hulpverlening (artikel 25, lid 1, 2, 3). Erkende kleinhandelaren mogen uitsluitend leveren aan het publiek en dus niet aan hen die — erkend of niet-erkend — een bedrijf in de rijwielbranche uitoefenen, of, zonder een zodanig bedrijf uit te oefenen, goederen op enigerlei wijze, hetzij direct hetzij indirect, verkrijgbaar stellen (artikel 25, lid 4).

b) Erkende groothandelaren mogen — afgezien van bepaalde uitzonderingen — goederen uitsluitend leveren aan door het C.B.R. erkenden (artikel 40, lid 1). Zij zijn verplicht uitsluitend goederen te betrekken van andere erkende groothandelaren of erkende leveranciers van de groothandel (artikel 49). Een uitzondering wordt gemaakt voor het betrekken bij inkoopcombinaties waarvan zij zelf deel uitmaken (artikel 59 zie onder 6 f)).

c) Erkende leveranciers van de groothandel zijn verplicht goederen uitsluitend te leveren aan hen die erkend zijn als groothandelaar, leverancier van de groothandel, assembleur of inkoopcombinatie (artikel 50, lid 1).

d) Erkende fabrieksagenten d.w.z. hoofdzakelijk de importeurs-vertegenwoordigers van buitenlandse fabrikanten zijn verplicht uitsluitend mede te werken aan de totstandkoming van orders tussen erkende leveranciers van de groothandel enerzijds en andere erkenden van de groepen : leveranciers, groothandelaren, assembleurs en inkoopcombinaties (artikel 56, lid 1).

e) Erkende assembleurs mogen slechts goederen leveren aan het publiek en dus niet aan hen, die — erkend of niet erkend — een bedrijf in de rijwielbranche uitoefenen, of, zonder een zodanig bedrijf uit te oefenen, goederen op enigerlei wijze, hetzij direct hetzij indirect, verkrijgbaar stellen, met dien verstande echter, dat levering aan eigen als kleinhandelaar erkende detailzaken, geoorloofd is. Zij mogen slechts betrekken van erkende groothandelaren of leveranciers van de groothandel (artikel 57, lid 1 en 2).

f) De erkenden in de groep inkoopcompbinaties mogen slechts leveren aan erkenden in de groep groothandelaren voor zover laatstbedoelde erkenden deelnemers zijn van de betreffende inkoopcombinatie (artikel 59, zie onder 6 b)).

g) Erkende leveranciers van de groothandel die door middel van agenten willen verkopen zijn verplicht uitsluitend een beroep te doen op erkende agenten, alsmede deze op de C.B.R.-lijsten te laten inschrijven (artikel 54).

h) Hoewel de handel in kinderrijwielen en carriers niet onderworpen is aan de bepalingen van het A.R. is voor erkenden het leveren aan hen, die in Nederland werkzaam zijn in de rijwielbranche, doch niet door het C.B.R. erkend zijn, verboden. Tevens is het betrekken van deze goederen door erkenden van niet-erkenden, voor zover deze eveneens in de rijwielbranche werkzaam zijn, verboden (artikel 24).

7. Enkele bepalingen van het A.R. bevatten verplichtingen, die voor verscheidene groepen de naleving van de exclusief-verkeersregelingen dienen te verzekeren. Dit zijn met name het verplicht aanschaffen en bijhouden van erkenningslijsten (artikelen 38, 43, 52, 56, lid 3, 57, lid 4, en 61), het met nummers merken van de produkten en de voor de nummers vereiste administratie bij te houden (artikelen 39, 41, 55 en 60).

8. Groothandelaren en leveranciers van de groothandel dienen ervoor te zorgen, dat de artikelen die in het kader van een door het C.B.R. gemachtigde installatielevering worden verstrekt, teruggenomen kunnen worden, indien aan de afnemer de erkenning wordt geweigerd (artikelen 48 en 53).

9. Aan erkenden wordt uitdrukkelijk de verplichting opgelegd bestaande alleenverkoopovereenkomsten te eerbiedigen (artikel 21) :

„Indien een of meer erkende(n) in de groepen II (groothandelaar), III (leverancier van de groothandel) en IV (fabrieksagent) het uitsluitend verkooprecht of de alleenvertegenwoordiging bezitten t.a.v. bepaalde goederen, is het, onverminderd de overige bepalingen van dit Reglement, slechts toegestaan deze bepaalde goederen te betrekken van deze erkende(n) dan wel van de door deze erkende(n) daartoe gemachtigde(n)".

10. Erkenden zijn verplicht de collectieve verticale prijsbinding in de rijwielbranche na te leven, zowel ten aanzien van de prijzen als van de verkoopvoorwaarden.

„Erkende kleinhandelaren zullen goederen waarvan de particuliere verkoopprijzen door de daartoe bevoegde erkenden zijn vastgesteld, niet onder die prijzen mogen leveren of aanbieden.

Kleinhandelaren mogen evenmin goederen ten aanzien waarvan door de groothandelaar verkoopvoorschriften zijn vastgesteld, in strijd met deze verkoopvoorschriften leveren of aanbieden" (artikel 26).

„Erkende groothandelaren zullen goederen, ten aanzien waarvan handelaarsprijzen of verkoopvoorschriften zijn vastgesteld, niet beneden deze handelaarsprijzen of in strijd met deze verkoopvoorschriften mogen leveren of aanbieden.

Niettemin zijn kortingen op het totaalbedrag van in een bepaalde periode, van tenminste 3 maanden, afgenomen goederen toelaatbaar, ook voor zover hieronder goederen als bedoeld in het eerste lid van dit artikel vallen, tenzij zulks uitdrukkelijk door een eerdere leverancier van de betreffende goederen mocht zijn verboden" (artikel 47).

Bovendien bepaalt het A.R. :

„Bij de vaststelling van particuliere verkoopprijzen door kleinhandelaren van goederen, waarvan de verkooprijzen niet reeds zijn vastgesteld door de daartoe bevoegde erkenden, dienen ten minste de navolgende winstmarges te worden toegepast :

a) voor rijwielen : 25 % van de inkoopprijs ;

b) voor alle overige goederen : 30 1/3 % van de inkoopprijs.

Onder inkoopprijs sub a) en b) genoemd, wordt uitsluitend verstaan de netto factuurprijs zonder aftrek van korting voor contante betaling.

Van de bepaling in het vorige lid kan door het C.B.R. worden afgeweken ten aanzien van die kleinhandelaren, die vooraf aan het C.B.R. aannemelijk hebben gemaakt, dat zij bij calculatie van lagere opslagen dan in het eerste lid genoemd, toch een positief bedrijfsresultaat zullen bereiken." (artikel 27).

11. Het is erkenden verboden rijwielen te leveren of aan te bieden, waarvan in de verkoopprijs een uitrusting is begrepen die in het A.R. niet uitdrukkelijk is vermeld (artikel 22). Voorts zijn ook de maximumvoorwaarden voor de verlening van de garantie door erkende ondernemingen vastgesteld (artikel 23).

12. Het is erkende kleinhandelaren verboden goederen met kortingen e.d. aan te bieden of te verkopen, behalve aan overheidsbedrijven of instellingen, bij contante betaling (2 %), gedurende de periode van 15 november tot 15 januari (5 %) of in geval van kwantumkorting op leveringen voor ten minste Fl. 2 500 per jaar (5 %) (artikel 28). Deelnemen aan winkelweken en verkoopacties met bonnen of loten, alsmede aan opruimingen is alleen mogelijk wanneer de kortingen niet meer dan 3 % bedragen (artikel 29). Bij verkoopacties voor artikelen die niet tot de rijwielbranche behoren dient de erkende kleinhandelaar duidelijk te vermelden, dat daaronder niet de door het A.R. bedoelde artikelen begrepen zijn (artikel 30). Reclame voor prijsverlaging moet duidelijk op de bepaalde goederen betrekking hebben (artikel 31) en voor overjarige en beschadigde rijwielen mag slechts na van het C.B.R. verkregen toestemming de prijs verlaagd worden (artikel 32). Tevens is inruil van gebruikte rijwielen slechts mogelijk tegen werkelijke waarde (artikel 33). Op veilingen en door middel van uitventen verkopen is eveneens verboden (artikel 34).

13. Bij overtreding van bepalingen of besluiten worden bepaalde maatregelen als waarschuwing, boetes, afvoering of publicatie van de maatregel met naamsvermelding getroffen (artikel 11). Het toezicht op de naleving van het A.R. wordt door het C.B.R. met medewerking van buiten de rijwielhandel staande controleurs verricht (artikel 12). Erkenden zijn aansprakelijk voor de handelingen van hun ondergeschikten (artikel 14).

De erkenning kan in bepaalde gevallen verloren gaan, met name als niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan (artikel 15). Alle transacties of overeenkomsten tussen erkenden gelden als tot stand gekomen onder stilzwijgende toepasselijkverklaring daarop van het A.R., zodat, behalve wanneer het C.B.R. dispensatie verleent, iedere verplichting tot levering, resp. tot afname vervalt, indien voor een van de partijen de erkenning verloren is gagaan (artikel 16). Het C.B.R. is bevoegd verschillende met de belangen of de goede naam van de rijwielhandel verband houdende onderwerpen nader te regelen (artikel 17, lid 2). Wijzigingen, aanvullingen en nadere regelingen worden door publicatie in het officiële orgaan, dan wel andere bekendmaking van kracht (artikel 17, lid 1 en 3). Erkenden zullen nalaten datgene wat door het C.B.R. in strijd verklaard is met de belangen of de goede naam van de reële handel (artikel 18).

14. Van alle beslissingen, door het C.B.R. in verband met het A.R. genomen, staat, met uitsluiting van de gewone burgerlijke rechter, beroep open op een Commissie van Hoger Beroep. De regels van de procedure worden in het „Reglement voor Hoger Beroep" vastgesteld (artikel 19, lid 1).

15. De Commissie heeft het C.B.R. meermaals te kennen gegeven, dat een ontheffing van het kartelverbod voor het A.R. in de aangemelde versie niet in het vooruitzicht kon worden gesteld. Zij heeft het C.B.R. in 1971 met aandrang verzocht het A.R. aan de vereisten van artikel 85 aan te passen en daartoe met name de verplichtingen inzake collectief exclusiefverkeer op te heffen. Naar aanleiding van een door de firma Henk Kokke Sport te Sint-Willebrord op 20 januari 1971 ingediende klacht, heeft de Commissie in de eerste plaats verzocht het A.R. tenminste in die gevallen niet toe te passen, waarbij het om uit andere Lid-Staten geïmporteerde goederen gaat (brief van de Commissie aan het C.B.R. op 3 maart 1971, bespreking op 1 april 1971 en brief van de Commissie op 27 april 1971). Het C.B.R. heeft zich daarop bereid verklaard van de invordering van geldboeten, die in verband met uit andere Lid-Staten ingevoerde goederen werden opgelegd, af te zien.

Op grond van een aanvrage op 23 april 1974 van een door het C.B.R. erkende onderneming heeft de Commissie verdere gegevens verkregen over de belemmering door het A.R. van de uit andere Lid-Staten afkomstige import in Nederland (brief van de Commissie aan het C.B.R. van 24 juli 1974).

In 1974 heeft het C.B.R. aan de firma Donck te Rotterdam wegens inbreuk op artikel 28 van het A.R. een boete opgelegd en deze daarop wegens niet-betaling van de boete voor het Kantongerecht te Rotterdam gedaagd. Bij vonnis van 29 januari 1976 werd de procedure betreffende de eis van het C.B.R. tot invordering van de opgelegde boete door de kantonrechter geschorst, totdat de Commissie een beschikking betreffende het aangemelde A.R. zal hebben gegeven.

In een bespreking op 13 november 1975 heeft de Commissie nogmaals getracht het C.B.R. met verwijzing naar de betreffende beschikkingspraktijk van de Commissie in gelijksoortige gevallen (1) ertoe te brengen het A.R. te wijzigen (zie brieven van de Commissie aan het C.B.R. van 7 juli 1975, 27 oktober 1975 en 9 december 1975). Verscheidene alternatieve voorstellen voor wijziging werden besproken zonder dat de tegengestelde standpunten nader tot elkaar kwamen.

16. Na de door de Commissie op 17 juni 1976 aan het C.B.R. medegedeelde punten van bezwaar heeft het C.B.R. met ingang van 16 juli 1976 het A.R. gewijzigd en deze tekst op 13 juli 1976 aan de Commissie medegedeeld. De belangrijkste wijzigingen zijn : er bestaan nog slechts twee groepen erkenden, kleinhandelaren en leveranciers ; het reglement geldt uitsluitend voor goederen, waarvan het merk door de leveraneier bij het C.B.R. is gedeponeerd. Voorts blijft de tekst van het A.R. grotendeels ongewijzigd. Voor erkenning in één van beide groepen blijven bepaalde minimumeisen van kracht en dient het bedrijf te worden uitgeoefend in een in Nederland gevestigde inrichting (artikel 44). De verbodsbepalingen van artikel 9 en de bepalingen betreffende het exclusiefverkeer tussen beide groepen erkenden (artikel 20, 22, 23, 37) stemmen met de vroegere voorschriften overeen, echter met de algemene uitzondering, dat alleen gedeponeerde merkartikelen worden bedoeld. Erkenningslijsten moeten juist worden bijgehouden (artikelen 35 en 39). Het merken van de produkten met nummers en de controle daarop is vervallen. Tevens is het voorschrift over de eerbiediging van bestaande alleenverkoopovereenkomsten weggelaten. De verplichting geleverde merkgoederen bij een installatielevering terug te nemen, wanneer de erkenning wordt geweigerd, blijft bestaan (artikel 43).

Alle voorschriften inzake de handhaving van de collectieve verticale prijsbinding en de berekening van een minimum-winstmarge voor kleinhandelaren blijven voor gedeponeerde merkartikelen bestaan (artikelen 24 en 25). De handhaving van handelaarsprijzen is echter vervallen. Een algemene regeling is ingesteld inzake maximum-voorwaarden voor de garantie van fietsen en fietsartikelen (artikel 21). Verdergaande vroegere voorschriften zijn vervallen.

Alle voorschriften betreffende kortingen, opruimingen, prijsverlaging, overjarige en beschadigde rijwielen, inruil, veilingen en venten, blijven, behoudens enkele onbelangrijke wijzigingen, voor gedeponeerde merkartikelen van kracht (artikelen 26, 27, 28, 29, 30 en 31). Daaraan wordt toegevoegd dat bij de aanbieding en verkoop van niet onder het A.R. vallende fietsen geen enkele aanduiding mag voorkomen inzake de herkomst van deze fietsen (artikel 36). De voorschriften over de werking van het C.B.R. blijven ongewijzigd (artikelen 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 en 18). Voorts blijft de regeling inzake beroep op de „Commissie van Hoger Beroep", met uitsluiting van de gewone burgerlijke rechter behouden (artikel 19, lid 1).

Tijdens de hoorzitting op 27 juli 1976 heeft het C.B.R. voor dit gewijzigde A.R. uitdrukkelijk verzocht om toepassing van artikel 85, lid 3.

17. De rijwielmarkt in Nederland vertoonde tot 1976 de volgende kenmerken :

Verkopen van fietsen

	Totaal aantal stuks	Nederlandse fietsen	%	Invoer
1971	926 300	608 100	65,6	318 200
1972	1 070 300	661 300	62,1	409 000
1973	1 069 400	685 300	64,0	384 100
1974	1 273 800	834 200	65,4	439 600
1975	1 066 200	711 700	66,8	354 500
1976	1 241 600	810 400	65,4	431 200

Dit betekent dat ongeveer 35 % van de verkopen uit ingevoerde goederen bestaat. Deze waren hoofdzakelijk uit de Lid-Staten van de EEG afkomstig. Daarenboven moet worden opgemerkt dat de overige 65 % van in Nederland verkochte rijwielen uit onderdelen samengesteld zijn die eveneens hoofdzakelijk uit andere Lid-Staten werden ingevoerd voor een deel van gemiddeld 50 à 70 % van de waarde van het rijwiel. Deze verhouding geldt dienovereenkomstig voor de Nederlandse markt voor vervangingsonderdelen van rijwielen. Het aantal vestigingen in de detailhandel is in de loop der jaren sterk gedaald. In 1976 waren er nog 5 200 door het C.B.R. erkend. Aangenomen mag worden dat ca. 80 % van de door het vroegere A.R. bedoelde produkten via het door het C.B.R. vastgestelde distributiekanaal werden afgezet. Voor kwaliteitsrijwielen omvatte de C.B.R.-regeling vrijwel de gehele Nederlandse markt.

De belangrijkste fabrikanten en importeurs waren bij de door het A.R. tot stand gebrachte marktregeling betrokken. De buiten de C.B.R.-marktregeling om in Nederland verkochte produkten werden voornamelijk via grote distributievormen zoals warenhuizen afgezet. Daarbij ging het vrijwel uitsluitend om andere dan zogenaamde merkrijwielen.

(1) Beschikkingen van de Commissie van :
- 3 juli 1973, PB nr. L 217 van 6. 8. 1973 (Heetwatertoestellen en geisers),
- 15 mei 1974, PB nr. L 160 van 17. 6. 1974 (Overeenkomsten tussen fabrikanten van verpakkingsglas),
- 3 juni 1975, PB nr. L 159 van 21. 6. 1975 (Haarden- en kachelhandel).

II

Overwegende dat het Algemeen Reglement in de versie die tot 1976 van kracht was, met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar en volgens artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag verboden is.

18. Overwegende dat het C.B.R. en zijn leden, de aangesloten organisaties, ondernemersverenigingen en de erkenden — natuurlijke personen of vennootschappen, die zich aan het A.R. hebben onderworpen — ondernemingen zijn zoals bedoeld in artikel 85 van het EEG-Verdrag.

Overwegende dat het A.R., waarin de materiële regelingen betreffende het concurrentiegedrag van de erkende ondernemingen zijn vervat, een besluit van een ondernemersvereniging in de zin van dit artikel is ; dat dit eveneens geldt voor de latere door het C.B.R. in het kader van het A.R. genomen besluiten, aangezien alle erkende ondernemingen zich vooraf daaraan hebben onderworpen (zie punt 3) ; dat door het feit dat ook een onderneming die geen lid is van een bij het C.B.R. aangesloten organisatie, zich door de aanvraag tot erkenning door het C.B.R. en de daarop volgende erkenning aan de bepalingen van het A.R. onderwerpt (artikel 7 A.R.), deze handeling gekwalificeerd wordt als een overeenkomst tussen deze onderneming en het C.B.R. enerzijds, en de leden van de bij het C.B.R. aangesloten organisatie anderzijds ; dat ten gevolge van de erkenning derhalve ook overeenkomsten zoals bedoeld in artikel 85, lid 1, tot stand komen ;

19. Overwegende dat de bepalingen van artikel 63 van het A.R. met betrekking tot kleinhandelaren, groothandelaren en assembleurs (zie punt 4), waarbij voor erkenning vereist wordt dat het bedrijf dient uitgeoefend te worden in een inrichting, gevestigd in Nederland, ertoe strekken en ten gevolge hebben, dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt beperkt en vervalst ; dat de voorwaarde in Nederland gevestigd te zijn extra-kosten met zich mede brengt voor niet in Nederland gevestigde ondernemingen, die te importeren rijwielen en rijwielartikelen op de Nederlandse markt wensen te verkopen en daartoe gebruik wensen te maken van de distributieondernemingen, die aan de C.B.R.-marktregeling onderworpen zijn en samen ca. 80 % van de markt vertegenwoordigen ; dat dit een niet onaanzienlijk nadeel in de mededinging voor alle niet in Nederland gevestigde ondernemingen betekent.

20. Overwegende dat de erkenningseisen die in het A.R. zijn opgenomen (zie punt 4) verwijzen naar de wettelijke voorschriften betreffende de vestiging en de bedrijfsuitoefening van fietsbedrijven, maar daar aan nog voorschriften betreffende de minimum-voorraad, inrichting van de bedrijfsruimte en het etaleren van de artikelen toevoegen ; dat daardoor de bedrijven, die aan deze bijkommende eisen niet voldoen of daaraan niet wensen te voldoen, in hun handelingsvrijheid en derhalve in de mededinging beperkt worden ; dat aangezien de erkenden een belangrijk percentage van de Nederlandse markt omvatten, dit ook onrechtstreeks de ondernemingen aangaat, die deze niet-erkenden als tussenpersonen bij de verkoop wensen in te schakelen ;

21. Overwegende dat de collectieve wederzijdse exclusief-verkeersregelingen (zie punten 5 en 6) de volgende beperkingen en vervalsingen van de mededinging ten doel en ten gevolge hebben :

dat erkende ondernemingen door deze verplichtingen verhinderd worden met niet-erkende ondernemingen handel in rijwielen en rijwielartikelen te drijven ; dat alle niet-erkende ondernemingen, — dat zijn met name ook de in de andere Lid-Staten gevestigde ondernemingen — onder het A.R. vallende produkten niet aan erkende ondernemingen, d.w.z. het overgrote gedeelte van de Nederlandse marktdeelnemers mogen verkopen ; dat niet-erkende Nederlandse ondernemingen van erkende ondernemingen geen rijwielen of rijwielartikelen voor export naar andere Lid-Staten kunnen kopen (zie punt 6) ; dat daardoor de mogelijkheden voor het betrekken en afzetten van produkten in Nederland en in de andere landen van de EEG derhalve voor niet-erkende fabrikanten, importeurs, exporteurs en groothandelaren aanzienlijk beperkt worden ;

Overwegende dat de verschillende in het A.R. vastgestelde groepen ondernemingen in principe in de distributiefunctie, waarin zij zijn erkend, werkzaam dienen te blijven ; dat leveringen op hetzelfde niveau tussen kleinhandelaren alleen bij uitzondering mogelijk zijn ; dat zogenaamde rechtstreekse en wellicht rationelere leveringen, waarbij een in het A.R. voorzien distributieniveau wordt overgeslagen, verboden zijn ; dat groothandelaren en leveranciers van de groothandel niet aan het publiek kunnen verkopen en leveranciers van de groothandel en fabrieksagenten niet aan kleinhandelaren ; dat hetzelfde omgekeerd geldt voor rechtstreekse aankopen ; dat deze regelingen zelfs zover gaan, dat voor bepaalde vakhandelaren (met name rijwielhandelaren en handelaren in rijwielartikelen) het verrichten van reparaties verboden is (zie punt 5, sub 3).

Overwegende dat de starre opsplitsing in distributieniveaus eveneens toepasselijk is voor uit andere Lid-Staten geïmporteerde goederen, omdat de erkende buitenlandse fabrikanten de door het A.R. opgelegde verplichtingen hetzij zelf dienen na te komen, hetzij via een door zijn importeur, een erkend fabrieksagent, verstrekte garantie (zie punt 3).

22. Overwegende dat een aantal bepalingen uit het Algemeen Reglement, die ter aanvulling en versterking van de collectieve exclusief verkeersregelingen dienen, eveneens ertoe strekken en ten gevolge heb-

ben, dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt beperkt of vervalst ;

dat dit met name geldt voor de bepalingen inzake het bijhouden van de lijsten van erkenden door de erkenden uit andere groepen, het merken van de rijwielen met nummers en de controle, aan wie de goederen zijn geleverd (zie punt 7) ; dat daardoor een dusdanige controle van het verbod aan niet-erkenden te verkopen ingesteld wordt, dat de vrije verkoop op zijn minst aanzienlijk wordt bemoeilijkt ;

23. Overwegende dat de verplichting voor groothandelaren en leveranciers van de groothandel tot terugname van geleverde goederen bij de vestiging van een onderneming, die een aanvraag om erkenning heeft ingediend en waarop door het C.B.R. afwijzend wordt beschikt (zie punt 8), eveneens een aanvulling en vervollediging van het exclusief verkeer is en derhalve een beperking van de mededinging ten doel en ten gevolge heeft ;

24. Overwegende dat de collectieve bescherming van alleenverkoopovereenkomsten, waardoor erkende ondernemingen het uitsluitend verkooprecht of de alleenvertegenwoordiging voor bepaalde goederen verkrijgen (zie punt 9) de mededinging beperkt zoals bedoeld in artikel 85, lid 1 ; dat de omvang van de uit de alleenverkoopovereenkomsten voor de contractspartijen voortvloeiende rechten door het A.R. dermate wordt uitgebreid, dat de door het C.B.R. erkende ondernemingen zich de contractsprodukten niet bij andere handelaren binnen de gemeenschappelijke markt, aan wie de fabrikant geleverd heeft, kunnen verschaffen ; dat derhalve de alleenverkoopovereenkomsten in het kader van het A.R. verdere beperkingen opleggen dan in het geval van een individuele ontheffing conform artikel 85, lid 3, of op grond van Verordening nr. 67/67, met name artikel 3, lid 1, sub b), toelaatbaar zou zijn ; dat in onderhavig geval geen bijzondere omstandigheden aan te wijzen zijn die een rechtvaardiging inhouden voor het verlenen van een speciale individuele ontheffing aan het A.R., die verder gaat dan hetgeen in Verordening nr. 67/67/EEG is gesteld ;

25. Overwegende dat de voorschriften betreffende het naleven van de door de fabrikanten vastgestelde publieks- en handelaarsprijzen en het berekenen door de kleinhandelaren van een uniforme winstmarge voor goederen waarvan de publieksprijzen niet reeds door de leveranciers zijn vastgesteld (zie punt 10), eveneens beperkingen van de mededinging, zoals bedoeld in artikel 85, lid 1, zijn ; dat zij initiatieven tot prijsconcurrentie belemmeren en daardoor de handelaren beperken om hun marktaandelen door een eigen autonome concurrentiële inspanning te vergroten en de door rationalisatie verkregen voordelen aan verbruikers door te geven ; dat overigens de bepalingen betreffende de collectieve prijsbinding en de prijsvaststelling tevens op ingevoerde en wederingevoerde produkten toegepast worden.

26. Overwegende dat het verbod de rijwieluitrusting aan te vullen en een bepaalde maximum-garantie niet te overschrijden (zie punt 11), de economische handelingsvrijheid van de erkende ondernemingen beperkt en individuele initiatieven, die de bedoeling hebben meer klanten aan te trekken en de concurrentie te versterken, verhindert. Dat ook daarin een concurrentiebeperking zoals bedoeld in artikel 85, is vervat.

27. Overwegende dat de aan erkende kleinhandelaren opgelegde verplichtingen slechts in de genoemde gevallen kortingen tot een door het C.B.R. toegestane hoogte te verlenen (korting bij contante betaling, seizoen- en hoeveelheidskorting) en bij prijsverlaging voor overjarige en beschadigde rijwielen de toestemming van het C.B.R. aan te vragen (zie punt 12) eveneens de in artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag bedoelde mededingingsbeperkingen beogen ; dat daarin niet eens rechtsfeiten worden omschreven die op grond van het recht inzake oneerlijke mededinging onbetwist verboden zijn en waarvan het verbieden onder bepaalde omstandigheden niet onder de bescherming van de voorschriften betreffende de mededinging van het EEG-Verdrag zou vallen ; dat de genoemde regelingen noch reeds bestaande wettelijk verboden feiten weergeven, noch stoelen op vaste jurisprudentie, met name inzake de regels betreffende oneerlijke mededinging beroepen ; dat zij in de eerste plaats niet de nadere omstandigheden aangeven die dergelijke handelingen als oneerlijk bestempelen ; dat de genoemde verplichtingen veeleer op prijzen en prijsbestanddelen betrekking hebben ; dat het C.B.R. de hoogte van de kortingen ten nadele van de verbruikers controleert en met name eveneens voor uit andere Lid-Staten afkomstige goederen ; dat hetzelfde geldt voor de bepalingen inzake kortingen bij verkoopweken, speciale verkoopacties en opruimingen, de bepalingen inzake verkoopacties voor artikelen, die niet door het A.R. bedoeld zijn, alsmede de bepalingen over het verkoopverbod op veilingen en door middel van uitventen (zie punt 12).

28. Overwegende dat de regeling betreffende het Hoger Beroep aan de erkende ondernemingen weliswaar de mogelijkheid geeft tegen bepaalde beslissingen van het C.B.R. in beroep te gaan, maar hen, afgezien van een eventuele inschakeling van de rechter in het stadium van de gerechtelijke invordering, de mogelijkheid ontneemt zich tot de gewone rechter te wenden (zie punt 14) ; dat niet uitgesloten kan worden, dat de Commissie van Hoger Beroep van het C.B.R. de concurrentiebeperkende bepalingen van het A.R. in een bepaalde zin interpreteert, die boven de objectieve inhoud uitgaat en de juridische positie en belangen van partijen bemoeilijkt, vertraagt of anderszins beperkt ; dat met name de invordering van boetes en het verlies van de erkenning aanzienlijke nadelen in de mededinging voor de betrokkenen met zich mede kunnen brengen (zie punten 13 en 15) ;

dat aangezien het A.R. voorschrijft dat erkenden de wettelijke bepalingen, met name betreffende oneerlijke mededinging, dienen in acht te nemen (zie punten 3, 4 en 12) bestaat ook daarin een gevaar, dat door de

beschikkingspraktijk van de Commissie voor Hoger Beroep bepaalde voor het algemeen belang wenselijke mededingingshandelingen verhinderd worden, dat een verstoring van de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt blijft bestaan en dat de toepassing van het mededingingsrecht van het EEG-Verdrag wordt ontdoken (zie daarover hierboven onder punt 27) ; dat de uitsluiting van de gewone burgerlijke rechter in deze vorm onder artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag valt voorzover deze tevens betrekking heeft op feiten, die onder de toepassing en de interpretatie van het mededingingsrecht van het EEG-Verdrag vallen en waardoor op zichzelf toegelaten concurrentiële handelingen verhinderd worden ; dat de mededingingsbeperkende gevolgen die van het A.R. uitgaan en kunnen uitgaan door het reglement inzake Hoger Beroep versterkt worden.

29. Overwegende dat het geheel van de voorschriften van het A.R. met inbegrip van de bindende bepalingen betreffende de werking van het C.B.R. (zie punten 3 tot 14) samen voorzien in een coherent en nauwkeurig uitgewerkt systeem, dat de mededinging merkbaar beperkt ; dat de afzet van rijwielen en rijwielartikelen eng binnen de vastgestelde kanalen gehouden wordt ; dat uiteindelijk slechts een beperkte vorm van concurrentie tussen de merken op de verschillende distributieniveau's mogelijk blijft ; dat het C.B.R. in de betrokken economische kringen algemeen als de economische organisatie van de rijwielhandel in Nederland wordt erkend ; dat daardoor bij de betrokken economische groepen, d.w.z. bij vraag en aanbod van de produkten, de indruk gewekt wordt als zouden het C.B.R. en zijn regelingen in elk opzicht rechtsgeldig werken en dat derhalve de reglementen en maatregelen van het C.B.R. dienen te worden in acht genomen ; dat het C.B.R. bovendien van de staatssecretaris van Economische Zaken ontheffing heeft gekregen van de generieke maatregel tegen de collectieve verticale prijsbinding ;

Overwegende dat de wederverkopers van de hier genoemde produkten op lange termijn in de mededinging slechts kunnen blijven bestaan wanneer zij een groot assortiment produkten kunnen voeren en dat zij de regelmatige levering daarvan slechts kunnen verkrijgen wanneer zij een erkende onderneming zijn ; dat derhalve van het C.B.R. en zijn regelingen een economische druk uitgaat om erkenning in één van de groepen aan te vragen ;

dat deze ondernemingen, aangezien door het C.B.R. het grootste gedeelte van de handel in rijwielen en rijwielartikelen in Nederland wordt beheerst zonder de erkenning nauwelijks economische nadelen kunnen vermijden ; dat derhalve de aan het A.R. onderworpen ondernemingen ook alle daaruit voortvloeiende concurrentiebeperkingen dienen te aanvaarden ; dat door deze aantrekkingskracht een collectief marktgedrag tot stand gebracht wordt, dat de uit het A.R. voortvloeiende concurrentiebeperkingen nog in belangrijke mate versterkt, en voor outsiders het voortbestaan in de mededinging onmogelijk maakt of aanzienlijk bemoeilijkt ; dat zonder erkenning door het C.B.R. de gelijkheid van kansen in de mededinging verloren gaat ;

30. Overwegende dat alle hierboven genoemde mededingingsbeperkingen binnen de gemeenschappelijke markt de handel tussen Lid-Staten op merkbare wijze ongunstig kunnen beïnvloeden ; dat de handel in Nederland gedurende de door deze beschikking bestreken periode voor ongeveer 80 % verliep via de door deze regelingen tot stand gebrachte distributiekanalen ; dat aan de C.B.R.-regeling tevens belangrijke importeurs van rijwielen en rijwielartikelen deelnamen ; dat de import van rijwielen in Nederland ongeveer 35 % van de totale omzet bedroeg en voornamelijk uit de andere Lid-Staten van de Gemeenschap afkomstig was ; dat het belangrijkste deel van de Nederlandse markt voor rijwielonderdelen, waarmede rijwielen worden samengesteld of die als vervangingsonderdelen worden afgezet bestaat uit onderdelen, die uit andere Lid-Staten ingevoerd werden ; dat daaruit reeds een beïnvloeding van de handel tussen de Lid-Staten kan worden afgeleid ; dat de C.B.R.-regeling voorts, wat kwaliteitsrijwielen betreft, het grootste deel van de marktdeelnemers in Nederland omvatte ; dat de verklaringen van het C.B.R. geen twijfel laten bestaan over het feit, dat deze organisatie op de Nederlandse markt voor rijwielen en rijwielartikelen een zo belangrijke positie innam, dat de uitwerking van het mededingingsbeperkende A.R. op de aan- en verkoop van uit andere Lid-Staten afkomstige produkten niet kan worden ontkend ; dat buitenlandse ondernemingen, die door een agressieve concurrentiepolitiek in Nederland een bepaald marktaandeel wilden veroveren, de door het A.R. tot stand gebrachte hinderpalen dienden te overwinnen ; dat deze importeurs, wanneer zij hun produkten via een van concurrentiebeperkingen vrije markt wilden afzetten, slechts toegang hadden tot ten hoogste 20 % van de Nederlandse handelskanalen ; dat een belangrijk aantal handelaren en de gehele gespecialiseerde kleinhandel niet rechtstreeks en zonder het A.R. in acht te nemen bij de import kon worden betrokken ; dat hun autonomie als marktdeelnemer in hoge mate verloren ging ; dat zij geen nieuwe rationelere distributievormen konden ontplooien of de importhandel konden versterken ; dat de mogelijkheden tot invoer van produkten uit de Lid-Staten door de Nederlandse handelaren en de uitvoermogelijkheden voor buitenlandse exporteurs derhalve op aanzienlijke wijze beperkt werden ; dat door het A.R. een systeem werd opgezet, dat zich tot het gehele grondgebied van een Lid-Staat uitstrekte en ten gevolge had, dat de afscherming tussen de nationale markten bleef bestaan ; dat tenslotte niet buiten beschouwing kan worden gelaten, dat het A.R. de ondernemingen die daaraan onderworpen zijn, eveneens belemmert rijwielen en rijwielartikelen naar andere Lid-Staten uit te voeren ; dat tot dergelijke export met name de groothandel die voorraad houdt kan worden genoopt, die daartoe gespecialiseerde exportondernemingen kan wensen in te schakelen ; dat het verbod

aan niet-erkende Nederlandse exporteurs te leveren derhalve ook de uitvoer naar andere Lid-Staten ongunstig kan beïnvloeden (zie punten 6 en 21).

III

Het in de aanmelding vervatte verzoek van het C.B.R. om voor het Algemeen Reglement artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag buiten toepassing te verklaren moet worden afgewezen, omdat aan de voorwaarden van artikel 85, lid 3, niet is voldaan.

31. Overwegende dat de erkenningseisen, de collectieve exclusief-verkeersregeling, de verplichtingen inzake prijsvaststelling alsmede de overige voor de erkenden geldende concurrentiebeperkingen niet bijdragen tot verbetering van de distributie van rijwielen en rijwielartikelen ; dat niet is gebleken op welke wijze deze regelingen een rationelere afzet in de hand werken ; dat zij verhinderen, dat aan de verbruikers voordelen worden doorgegeven die door individuele erkenden worden bereikt.

32. Overwegende dat het A.R. (onafhankelijk van bestaande publiekrechtelijke eisen betreffende de vestiging en beroepsuitoefening in de handel met rijwielen en rijwielartikelen (1)) voor de erkenning van ondernemingen door het C.B.R. strengere privaatrechtelijke minimumeisen bepaalt en de erkenden op de uitoefening van een bepaalde distributiefunctie vastlegt (zie punten 3, 4, 18 tot 21) ; dat niet-erkende ondernemingen, die aan deze voorwaarden en verplichtingen niet voldoen of dit helemaal niet wensen, wegens de hoge organisatiegraad van het C.B.R. in hun economische activiteit aanzienlijk benadeeld worden ; dat daardoor de meest rationele distributievormen en verkoopmethoden zich niet vrijelijk op de Nederlandse markt kunnen ontwikkelen ; dat dergelijke collectieve regelingen betreffende de toegang tot de markt niet overeenkomstig artikel 85, lid 3, van het kartelverbod kunnen worden ontheven.

33. Overwegende dat door het A.R. bovendien een systeem wordt ingesteld, waarbij de functies tussen vast omlijnde handelsstadia worden verdeeld ; dat dit leidt tot een afscherming van de markt, omdat zowel de distributie via de erkende handel voor niet-erkende ondernemingen als de handel via niet-erkenden voor erkende ondernemingen onmogelijk wordt gemaakt ; dat neveninvoer via erkende ondernemingen uitgesloten wordt en invoer door niet-erkenden wordt belemmerd (zie punten 5 tot 8, 21 tot 23) ; dat ook met betrekking tot deze collectieve regelingen niet gezegd kan worden dat de distributie daardoor sterker gerationaliseerd wordt en de verbruikers daardoor grotere voordelen verkrijgen dan in het geval dat er concurrentie op en tussen de verschillende handelsstadia zou bestaan ;

34. Overwegende dat de bepalingen betreffende de eerbiediging van alleenverkoop- en alleenvertegenwoordigingsrechten, de naleving van de collectieve prijsbinding en het berekenen van een minimumwinstmarge, alsmede het verbod bekende of verborgen kortingen toe te staan (zie punten 9 tot 12 en 24 tot 27), de prijsconcurrentie tussen handelaren in hoge mate beperken ; dat dit ertoe leidt dat de gebonden erkende ondernemingen eventuele uit rationalisatie voortvloeiende voordelen, die zij tot stand hebben gebracht, niet via prijsverlagingen aan wederverkopers op de volgende distributieniveau's, noch aan de verbruikers kunnen doorgeven ; dat voorts voor de vrijstelling van de collectieve regelingen, die slechts in één Lid-Staat toepassing zouden moeten vinden, geen objectieve redenen aangevoerd of gebleken zijn ;

Overwegende dat nadelige gevolgen vor de gemeenschappelijke markt van de collectieve prijsbinding en margevaststelling, alsmede van de verbodsbepalingen inzake kortingen duidelijk blijken wanneer rekening gehouden wordt met het feit, dat individuele prijsverlagingen niet alleen voor in Nederland gefabriceerde maar tevens voor uit andere Lid-Staten ingevoerde of wederingevoerde rijwielen of rijwielartikelen onmogelijk worden gemaakt ; dat een bezwarende omstandigheid daarbij is, dat de naleving van het aan de handelaren opgelegde verbod beneden bepaalde prijzen te verkopen met sancties kan worden afgedwongen.

35. Overwegende dat de door het A.R. tot stand gebrachte regeling ook niet onmisbaar is om een vakbekwame verkoop en klantenservice te verzekeren — zoals het C.B.R. beweert ; dat daartoe individuele distributieovereenkomsten kunnen bijdragen die tussen een fabrikant of importeur en zijn wederverkopers gesloten worden zonder beïnvloeding door het C.B.R. ; dat het A.R. de concurrentiemogelijkheden in een te vergaande omvang beperkt zonder dat gebleken is dat alleen daardoor de vakbekwame verkoop en klantenservice werden bevorderd ; dat de omstandigheid dat de bepalingen van het A.R. eveneens beogen inbreuken op de wettelijke voorschriften inzake oneerlijke mededinging te verhinderen (zie punten 27 en 28) daardoor alleen geen zo vergaande marktregeling, als in het A.R. vervat, rechtvaardigt ;

36. Overwegende dat de mededinging voor een wezenlijk deel van de op de Nederlandse markt aangeboden produkten door het collectieve C.B.R.-stelsel wordt uitgeschakeld, aangezien het grootste gedeelte van de in de rijwielbranche bestaande handelaren, fabrikanten, importeurs en andere tussenpersonen, bij het C.B.R. zijn aangesloten ; dat daaruit volgt, dat voor het Algemeen Reglement het verzoek tot ontheffing van het kartelverbod door toepassing van artikel 85, lid 3, van het EEG-Verdrag moet worden afgewezen.

(1) — Voor de handel in rijwielen en rijwielartikelen : Zie Nederlandse Vestigingswet Detailhandel 1971 (gepubliceerd in Staatsblad 569, blz. 1349 e.v., 1971 en Stb. 374, blz. 4, 1972) en Uitvoeringsbesluit Vestigingswet detailhandel (Stb. 152, blz. 1, 1972)
— Voor het fietsherstellersbedrijf : Zie Nederlandse Vestigingswet Bedrijven 1954 (Stb. 66, blz. 197 e.v., 1964) en Vestigingsbesluit Motorvoertuigen- en Fietsbedrijven 1967 (Stb. 522, blz. 1475 e.v., 1967).

37. Overwegende dat over de ontheffing van het kartelverbod voor het op 13 juli 1976 aangemelde en op 16 juli 1976 in werking getreden nieuwe en gewijzigde A.R. (zie punt 16) in een afzonderlijke beschikking zal worden beslist ; dat nog niet bekend is, in welke mate het gewijzigde A.R. door fabrikanten, importeurs en groothandelaren alsmede door detailhandelaren wordt toegepast en welke produkten daaronder vallen ; dat de practische toepassing van de regeling en de gevolgen daarvan voor de mededinging en de handel tussen de Lid-Staten nog verder dienen te worden onderzocht ;

38. Overwegende dat de Commissie niet in staat is artikel 7, lid 1, van Verordening nr. 17 van de Raad voor de periode van 13 maart 1962, tijdstip van de inwerkingtreding van Verordening nr. 17 tot 16 juli 1976, het tijdstip van de door het C.B.R. besloten wijziging, toe te passen ; dat toepassing van deze bepaling slechts in aanmerking kan komen ten aanzien van ondernemingen die bereid zijn een overeenkomst, waarvoor geen ontheffing kan worden verleend, op eigen initiatief of op verzoek van de Commissie binnen een redelijke termijn zo te wijzigen, dat zij niet meer onder het verbod van artikel 85, lid 1, valt of dat zij aan de voorwaarden van artikel 85, lid 3, voldoet ; dat het C.B.R. de wijzigingen aan het A.R. eerst na de mededeling van de punten van bezwaar heeft aangebracht en het gewijzigde A.R. slechts korte tijd voor de hoorzitting van 27 juli 1976 aan de Commissie ter fine van aanmelding heeft medegedeeld (zie punt 16), hoewel de Commissie sinds 1971 meermaals te kennen gegeven had, dat een ontheffing van het kartelverbod voor het A.R. niet in het vooruitzicht kon worden gesteld (zie punt 15) ; dat zelfs indien de Commissie op grond van nader onderzoek tot de conclusie zou komen, dat het nieuwe A.R. niet meer onder het in artikel 85, lid 1, neergelegde verbod zou vallen, dan wel aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 85, lid 3, zou voldoen, toepassing van artikel 7, lid 1, voor de betrokken periode tot 16 juli 1976, rekening houdend met de bijzondere omstandigheden van deze zaak en met name met het late tijdstip van de wijzigingen, niet in aanmerking komt ; dat bovendien, zelfs indien de Commissie aanleiding zou hebben gezien om artikel 7, lid 1, toe te passen, zij in ieder geval een nog te effectueren invordering van geldboetes die in de betrokken periode door het C.B.R. wegens inbreuken op het A.R. werden opgelegd, van deze toepassing zou hebben uitgesloten ; dat ten slotte op een dergelijke beschikking „geen beroep kan worden gedaan tegenover ondernemingen die niet uitdrukkelijk hun toestemming tot de aanmelding hebben gegeven" (artikel 7, lid 1, tweede zin van Verordening nr. 17) ; dat de firma Donck deze uitdrukkelijke toestemming niet heeft gegeven,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De bepalingen van het Algemeen Reglement van het Centraal Bureau voor de Rijwielhandel met betrekking tot

— de erkenningseisen (artikelen 63 en 58),

— het exclusief-verkeer tussen de verschillende marktdeelnemers en de verplichtingen tot naleving van de distributiefuncies (artikelen 9, 20, 24, 25, 40, 49, 50, 54, 56, 57, 59 — 38, 39, 41, 43, 48, 52, 53, 55, 60 en 61),

— de verplichting inzake eerbiediging van bestaande alleenverkoopovereenkomsten (artikel 21),

— de collectieve prijshandhaving (artikelen 26, 27, 47),

— de regeling voor kortingen en verkoopmethoden (artikelen 22, 23, 28 tot 34),

— de uitsluiting van het beroep op de gewone burgerlijke rechter (artikel 19, lid 1), voor zover daarmee de interpretatie en de toepassing van de bovengenoemde bepalingen van het Algemeen Reglement wordt beoogd,

— alle maatregelen van het C.B.R. die betrekking hebben op de controle op de naleving en op de tenuitvoerlegging van de bovengenoemde bepalingen (artikelen 5, 6, 11, 12, 13, 16, 17, 18),

in de versie zoals het van 13 maart 1962 (tijdstip van de inwerkingtreding van Verordening nr. 17) tot 16 juli 1976 toepassing vond, vormen inbreuken op artikel 85, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel 2

Het door het Centraal Bureau voor de Rijwielhandel ingediende verzoek om ontheffing van het kartelverbod overeenkomstig artikel 85, lid 3, voor het Algemeen Reglement in de tot op 16 juli 1976 geldende versies, wordt afgewezen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Vereniging Centraal Bureau voor de Rijwielhandel, Johannes Vermeerplein 3 te Amsterdam, Nederland.

Gedaan te Brussel, 2 december 1977.

Voor de Commissie

Raymond VOUEL

Lid van de Commissie